

Thinget at faae nøiagtig Oplysning om disse Forhold, og at vi ikke paa nogen Maade kunne give Bemyndigelse til at anvende en Sum som denne, uden at vi have faaet de Spørgsmaal, jeg her har fremdraget, undersøgte og oplyste. Jeg maa derfor i Forbindelse med 14 andre ærede Medlemmer tillade mig at anbefale Thinget nu at udstemme denne §. 11, der indeholder den omtalte Bemyndigelse, idet vi derefter kunne overlade enten til den høitærede Minister eller til Jernbaneudvalget at tage Initiativet i denne Sag og reise Spørgsmaalet paa en anden Maade. Jeg skal endnu kun tilføie, at den Bestemmelse, som §. 11 indeholder, i og for sig ikke hører hjemme i denne Lov, som handler om ganske andre Jernbaneanlæg, og ligesom Forhøielsen af Anlægskapitalen for Dobbeltsporet mellem Kjøbenhavn og Roskilde var Gjenstand for en særlig Lov, vilde jeg ogsaa finde det rigtigt, at Spørgsmaalet om Tilveiebringelse af Kapital til Anskaffelsen af Driftsmateriel blev Gjenstand for Afgjørelse ved en særlig Lov. Jeg skal slutte med, at det, som sagt, er meget muligt, at man kan komme til indenfor et indskrænket Omfang at give Bevillingen, men jeg tror ikke, man bør gjøre det i det Omfang, som her foreslaas.

Oet. Hansen: Jeg skal ikke opholde mig længe ved det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 1 af et Mindretal i Udvalget. Jeg tillader mig at forudsætte, at det høie Thing med Hensyn til dette Punkt vil fastholde den Afstemning, som fandt Sted ved 2den Behandling. Det vil jo staa klart for alle de ærede Herrer, at man ved at stemme for Mindretallets Forslag her, trækker sig tilbage fra et Øfte, som man har givet Frederiksfunds Omegn og Horns Herred, og i Genhold til hvilket de nu for 3die Gang have haat al Grund til at vente, at de nu skulde faae en Jernbane, som vilde sætte dem i den helbigst mulige Forbindelse med Hovedstaden. — De Vædringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget under Nr. 2, ere en Følge af, at der ved 2den Behandling kom en Del Uoverensstemmelse ind i Lovforslaget ved de forffjellige Afstemninger. Naar disse Punkter udstemmes, som ere omtalte i Vædringsforslagene under Nr. 2, vil Loven komme til at lide paa, at Regjeringen kan lade Banen til Frederiksfund udgaa fra Frederiksberg og give de 4 Mars Forlængelse. Hvis derimod de Punkter, der ere omtalte i dette Forslag under Nr. 2, blive staaende, vil der komme en Modsigelse og Usikkerhed ind i Loven, som man ikke kan lade forblive der. — Om de af den meget ærede Indenrigsminister stillede Vædringsforslag skal jeg ikke udtale mig, forinden vi have hørt den meget ærede Ministers Motivering deraf. Derimod maa jeg sige et Par Ord om Vædringsforslaget under Nr. 11, navnlig forsaavidt jeg hører til de Medlemmer, der ikke have kunnet være med til at foreslaa den sidste Del af denne Vædring, medens vi

derimod have kunnet gaa med til at foreslaa den første Del, hvorved der bestemmes, at naar der nu anskaffes Driftsmateriel for 1 Million Kroner, skal dette Driftsmateriel i Forbindelse med det alt tilstedeværende holdes og vedligeholdes af de aarlige Driftsindtægter. Det er vistnok en Regel, som man er berettiget til at fastholde, at Driftsmateriellet skal vedligeholdes af de aarlige Driftsindtægter. Der kan vel tænkes særegne Ulykkestilfælde, saasom at et helt Banetog bliver sønderslaaet, hvor der altsaa kommer meget betydelige Tab paa et enkelt Mar, saa at det maasse ikke er billigt at forlange disse dækkede af Driftsindtægterne. Smidlertid vil dette forhaabentlig sjældent blive Tilfældet, og skulde en saadan extraordinær Ulykke indtræffe, vil der kunne vises Selskabet den Villighed, som det i saa Tilfælde har Krav paa. Men dette vil dog ogsaa bero paa Omstændighederne. Det er nemlig muligt, at Selskabet ved Driften har givet Anledning til saadant Ulykkestilfælde, og i saa Fald vil det ikke være ubilligt at sige: naar I have knebet paa Driftsudgifterne, bør de extraordinære Udgifter afholdes af de aarlige Driftsindtægter. Den sidste Del af Vædringsforslaget har jeg ikke kunnet være med til, fordi det forekommer mig ikke at være paa det rette Sted at sætte en saadan Bestemmelse. Ærede Medlemmer ville se, at det, der foreslaas, egentlig er en Forandring i, et Tillæg til eller en Fortolkning af selve Selskabets Statuter. Medens der er al Anledning til, naar vi her bevilge en Rentegaranti for en forøget Kapital af 1 Million Kroner, som skal anvendes til Anskaffelsen af Driftsmateriel, saa at sætte de Betingelser ind, under hvilke vi give denne Bevilling, forekommer det mig ikke at være paa det rette Sted her at tage Bestemmelse med Hensyn til Banens Vedligeholdelse, et Forhold der er ordnet ved det sjællandske Jernbanselskabs Statuter, hvori der staaer, at det bestemmes af Pleenarbestyrelsen paa Indenrigsministerens Approbation, hvilket Udgifter der skal udredes af Reserverfonden. Det kan heller ikke negtes, at der med Hensyn til selve Banens Vedligeholdelse og Fornyelse, naar Saadant maatte indtræde i enkelte Mar i et betydeligt Omfang, kan være god Grund til i altsald for en Del at lade en saadan Fornyelse bæres af Reserverfonden. Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Stege (Boissen), som udtalte sig for, at der aldeles ikke skulde kunne være Tale om, at Fornyelsen af Banen skulde kunne tages af Reserverfonden. Naar der i enkelte Mar bliver Tale om Fornyelse, der muligvis kan stige i meget betydeligt Omfang udover, hvad Driftsoverskudet udgjør, forekommer det mig at være en ganske naturlig Ting, at saadanne extraordinære Udgifter blive tagne af Reserverfonden, og det er mig ikke ganske klart, hvorledes den ærede Ordfører tænker sig, at saadanne extraordinære Udgifter, som maasse vel kunne kaldes Fornyelse, men komme paa et enkelt